

paa det Omraade trofast og udholdende i de tusend Hjem paa Landet hos os. Det „stille Slid“ som en af vore Digttere taler om, findes visselig baade i Husmandens fattige Hytte og i Gaardmandens velhavende Hjem, hvor gode Husmødre vogte Hjemmet. Men dette Arbeide kunde sikkert tit og mange Gange udføres paa en mere hensigtsmæssig Maade.

Bonden, som styrer den „udvendige Husholdning“, havde i tusend Aar forstaaet at dyrke Jorden og skaffe det daglige Brød, inden det faldt ham ind, at Landvæsen var noget at lære. Lidt efter lidt, og først i dette Aarhundrede, har man oprettet Læreanstalter af mange Slags, hvor de henfarne Slægters samlede Erfaring og den moderue Videnskabs Opdagelser kunne udbyttes af de unge Mænd, der vil hellige sig til Jordbruget, en Gjerning der ikke længer bare passer for dem, der „ikke duertil andet“, men som nu er en vigtig Næringsvej — Moderen til alle andre til hvis rette Udøvelse der udfordres baade praktisk Dygtighed, Kundskaber og Forstand. Og nu, i vore Dage, begynder man saa smaat at vaagne til Erkjendelse af, at ogsaa for at passe den indvendige Husholdning behøver man at lære noget, at ogsaa for Kvinderne behøves der Læreanstalter, hvor gammel Erfaring og ny Opdagelser og Opfindelser bør samles til en regelmæssig Undervisning, let tilgængelig for Kvinder af forskellige Livsvilkkaar, Alder og Dannelse. Det er ikke længer nok at gøre som Mormoder og Mormors Mormoder har gjort: blot lære Husets Sysler ved flittigt at deltage i dem og trofast — maaske tankeløst — gøre akkurat ligesom de gjorde, uden at vide, hvortor de gjorde netop saadan, eller om Arbeidet ikke kunde gøres lettere og bedre. Vi maa gaa fremad, og det lidt rask, ellers sakker vi agterud, mens alt andet udvikles og forbedres.

Jeg tror, de fleste vil indrømme, at vi har meget at lære. Paa den ene Side: Større Sparsommelighed, større Omhu for at udnytte adskillige værdifulde Næringsmidler — jeg behøver blot eksempelvis at nævne de paa mange Steder foragtede spiselige Svampe, de slagtede Dyrs Blod og Indvolde, m. m. Paa den anden Side: Større Omsorg for at tilvejebringe en sund Afvexling i Maaltiderne, mere Anvendelse af Grøntsager og Frugt, som man kan kalde „det oplivende Element“ i Maaltiderne (en sund Modvægt mod Brugen af Øl og Spiritus) osv. En Jordbruger gjør sig Umage for at lære, paa hvad Maade